

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eustathio Presbytero. 170.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἔπισημασ αὐτῆς τὸ φορτικὸν ἄριστος
ἀναί σοι παραινέτης ἔδοξεν, ἅτε γρά-
ψας ἂ μετὰ σεμνότητος πολλῆς ἔπι-
σφύειν τὸς ἀκούοντας πέφυκεν, ἄκουε
αὐτὴ λέγωντος οὐ τὸ πνεύμα ἐπονείδι-
σον φράγμα ἠρώμενος, τίς τῆς φιλο-
σοφίας καὶ πάσης ἐπιστήμης τε καὶ τέ-
χνης μητέρα.

Isidorus Diacono. 168.

Τὸ νικᾶν ὑπὸ τῆς κακῆς ποιῆν, σα-
τανικῶν ἐστὶ θεσμός. Διότι τοῦτο
ἐν τοῖς σκείνω τελευτῶν Ολυμπι-
κοῖς ἀγῶσιν, οὐτὰ φερανῶνται οἱ ἀγα-
νιδόμοι, ἀλλ' ἐν τῷ σταδίῳ τῆς Χρι-
στοῦ ἐναντίας ἐστὶν ὁ τῆς φερανῶν νόμος.
τοῖς πληθύνουσιν γὰρ, οὐ τὸν πλῆτ-
τοντα φερανοῦσθαι νομοτέτται. ὡς
μὴ τῆ νίκη μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ πρὸς τῷ
τῆς νίκης τὸ θαῦμα γίνεσθαι μέζον.
ἔτσι γὰρ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ὄντα νί-
κης ταῦτα ἡπίης ποιητικῆς. Σποφασθῆ,
τότε θεῶν δυνάμεις, τότε οὐράνιον ἐπί-
δοσι, τότε ἀγγελικὸν θέατρον εἰκότως εἶ-
ναι πιστεύετε.

Eusebio Presbytero. 169.

Λαμπρὰς εὐφημίας παρὰ πάντων
σοι δικαίως ἐγειρομένης, ἀρξυπνῶν ἂν
εἴης δικαίως, ὅπως ταῦτα τοῖς μετέ-
πειτα φρασιόμοις ἰδρῶσθαι.

Martiano, Zosimo, Maroni, Eu-
stathio. 170.

Εἰ μὲν ἦν τις, ὃ πὶ χελέσας ὑμᾶς τῆς
ὑμετέρας ἀναληθίας χαράσσει, ὃ τὸ
μέλλον ἐγγυησόμενος, καὶ κατασῆσαν
δύλον, ὡς ἐδαίς ὑμῶν ἔτσι ὁ ποιαῦτα
ἐπιπολήσων δρᾶσαι, οἷα ἐδράσασθαι,
ἀσυνδῶς ἂν πλὴν ἡσυχίας ἤγαρον, καὶ
τῆς ἀρετῆς ἐχαιροσάμην τὸ λα-
θεῖν. ἐπειδὴ δ' οὐδαίς ἐστὶν ἀξιόχρεως
ἐγγυητής, ἀναγκασία μοι ἔδοξεν, εἶναι
ἢ ἄλλῃ τῆ δει τῆς γραμμάτων παρῆ-
νεσι. ἂν μὲν γὰρ εὐρη ὑμᾶς πλὴν αὐτῶ
νοσούντας νόσον, ἴσως ἐργάσεται τὸ

ipsiusque molestiam atque inuidiā astrin-
xit, optimus tibi monitor esse visus est, vt
qui ea scripserit, quæ cum ingenti graui-
tate auditorum animos coërcere solent,
audi cum dicentem: Nequaquam turpem
& probrosam rem existimans paupertatem,
quæ philosophiæ, atque omnis ar-
tis ac scientiæ parens est.

Isidoro Diacono. 169.

Lædendo vincere, fatanicarum legum
est. Ac proinde in Olympicis illis certa-
minibus, quæ in ipsiushonorem celebran-
tur, sic coronam consequuntur, qui decer-
tant. At in Christi palæstra contraria co-
ronarum lex est. Sic enim lege sancitum
est, vt qui percutitur, non qui percutit co-
rona donetur: vt non ob victoriam dunta-
xat, sed etiam ob victoriæ modum maius
miraculū existat. Nam cum ea, quæ apud
homines victoriæ conciliant, hoc afferre
constat, vt quispiam superetur, tum demū
diuina virtus, tum cæleste stadium, tum
Angolorū theatrū meritū esse creditur.

Eustathio Presbytero. 170.

Cum luculenta laus ab omnibus tibi
excitetur, vigilandum tibi est, vt eam in-
sequētibus rectè factis firmas ac stabilias.

Martimiano, Zosimo, Maroni, Eu-
stathio. 171.

Si quispiā esset (ὃ quo vos nomine nun-
cupem, vt vestrum stuporem perstringam)
qui futuri sponsorem se præberet, ac per-
spicuum faceret neminem vestrū fore,
qui posthac eiusmodi flagitia, quæ perpe-
trastis, admitteret, lubens fecissem vt
quiescerem, ac præteritis sceleribus, vt in
obsuro atque incognita iacerent, conce-
derem. Quoniam autem huius rei nemo
nisi fatis locuples sponsor est, idcirco ne-
cessariam hanc literariam admonitionem
esse duxi. Nam si vos eodem adhuc mor-

Aa iij